

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1411/2025
03.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због два кривична дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милана Поповића, поднетом против правноснажних решења Другог основног суда у Београду 19К бр. 91/25 од 25.07.2025. године и К бр. 91/25 – Кв бр. 1111/25 од 06.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 03.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милана Поповића, поднет против правноснажних решења Другог основног суда у Београду 19К бр. 91/25 од 25.07.2025. године и К бр. 91/25 – Кв бр. 1111/25 од 06.10.2025. године.

Образложење

Решењем Другог основног суда у Београду 19К бр. 91/25 од 25.07.2025. године делимично је усвојен захтев браниоца окривљеног адвоката Милана Поповића од 21.07.2025. године за накнаду трошкова кривичног поступка који је вођен пред тим судом у предмету К бр. 91/25 против АА и утврђено да исти износе укупно 76.500,00 динара и падају на терет буџетских средстава (став I изреке), док је у ставу II изреке одређено да се означени износ има исплатити адвокату Милану Поповићу на рачун ближе опредељен у изреци, а по специјалном пуномоћју овереном 16.07.2025. године, у року од 60 дана од дана правноснажности решења.

Решењем Другог основног суда у Београду К бр. 91/25 – Кв бр. 1111/25 од 06.10.2025. године одбијена је жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Милана Поповића изјављена 21.08.2025. године против решења Другог основног суда у Београду 19К бр. 91/25 од 25.07.2025. године, као неоснована.

Против наведених правноснажних решења о трошковима кривичног поступка захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Милан Поповић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд побијано решење преиначи и одлучи да трошкови првостепеног поступка у висини од

85.000,00 динара буду исплаћени окривљеном из буџетских средстава првостепеног суда, а на рачун браниоца у складу са трошковником од 21.07.2025. године, увећано за трошкове жалбе од 21.08.2025. године у висини од 30.000,00 динара, као и трошкове захтева за заштиту законитости у висини од 60.000,00 динара, односно исте укине и врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милана Поповића, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац. Одредбом става 2. истог члана прописано је да Републички јавни тужилац може поднети захтев за заштиту законитости како на штету, тако и у корист окривљеног, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП је прописано да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим (другостепеним) судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Према одредби члана 71. тачка 5) ЗКП бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени. Како су, сходно цитираној законској одредби, права браниоца ограничена правима која у поступку има окривљени, то дакле бранилац окривљеног има право, али и дужност, да процесне радње предузима само у корист окривљеног, те је сагласно томе овлашћен да захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек поднесе искључиво у корист окривљеног, уколико је правноснажном одлуком јавног тужиоца или суда учињена повреда закона наведена у члану 485. став 4. ЗКП на штету окривљеног.

У конкретном случају, подносилац захтева адвокат Милан Поповић је окривљеног заступао у предмету Другог основног суда у Београду 19К бр. 91/25 због извршења два кривична дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ који је обустављен услед одустанка Другог ОЈТ од даљег кривичног гоњења. Након доношења наведеног решења изабрани бранилац окривљеног је дана 21.07.2025. године доставио суду трошковник са захтевом да му се исплате трошкови кривичног поступка, односно награда и нужни издаци браниоцу у износу од 85.000,00 динара и доставио специјално пуномоћје оверено пред јавним бележником Савом Мићковићем 16.07.2025. године, те је о истом одлучено побијаним правноснажним решењем.

Из садржине поднетог захтева за заштиту законитости произилази да је бранилац захтев за заштиту законитости поднео јер је, по његовом мишљењу, браниоцу признато право на накнаду трошкова на име приступа на неодржани претрес 29.04.2025. године и приступ на одржани претрес дана 01.07.2025. године, као и на име састава захтева за накнаду трошкова, али да је нејасно како је суд дошао до наведеног износа и да је нелогично тумачење суда да се као моменат обрачуна не узима моменат у коме суд фактички обрачунава трошкове, већ моменат када је искључиво формално навео да трошкови падају на терет буџетских средстава.

Дакле, имајући у виду да је бранилац окривљеног адвокат Милан Поповић захтев за заштиту законитости поднео у своје име и због повреде закона учињене на своју штету, а на шта по закону није овлашћен у смислу напред цитираних законских одредби, то, по налажењу Врховног суда, бранилац окривљеног у конкретном случају, није овлашћен за подношење овог ванредног правног лека, па је стога овај суд наведени захтев оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези чланова 483. и 71. тачка 5) ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**